

عنوان مقاله:

مروری بر فرآیند گیاه پالایی گیاهان مرتعی و نقش آن در حذف فلزات سنگین

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی جغرافیا، گردشگری، منابع طبیعی و توسعه پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

شکوفه شهیدی زندی - دانشجوی کارشناسی ارشد مرتعداری دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

حبیب الله بهادری - دانشجوی کارشناسی ارشد مرتعداری دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

عابد زیدعلی - دانشجوی کارشناسی ارشد مرتعداری دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

خلاصه مقاله:

در حال حاضر یکی از چالشهای اساسی در زمینه محیط زیست، افزایش تدریجی غلظت فلزات سنگین در خاک به سبب عدم تجزیه آنها توسط میکروارگانیسم ها میباشد. گیاهان فلزات را از خاک، آب و هوا جذب میکنند، در حالی که جذملزات بیشتر از طریق خاک صورت میپذیرد. در فناوری استفاده از گیاهان با عنوان گیاه پالایی، از گیاهان سبز همراه بامیکروارگانیسم های خاک برای کاهش آلودگی خاک و آب های زیرزمینی استفاده می شود. گیاه پالایی یک تکنیک با صرفه اقتصادی، زیست محیطی و علمی است که برای کشورهای در حال توسعه مناسب است و تجارت با ارزشی به حساب می آید. این فناوری می تواند برای رفع هر دو نوع آلاینده خاک یعنی معدنی و آلی به کار رود. در صورت تخریب مراتع و سمیشدن خاک در اثر تجمع مواد آلاینده، می توان با استفاده از کاشت گونه های خاص مرتعی، گیاه پالایی انجام داد. گیاهان باتوانایی جذب بالا، اغلب از خانواده های، Fabaceae، Poaceae، Asteraceae، Brassicaceae و Amaranthaceae هستند. تعدادی از گونه های مرتعی که خاصیت گیاه پالایی آنها مطالعه شده است، شامل گون، کلاه میر حسن، فستوکا، یونجه، شبدر سفید، قدومه، گاو پونه، جاز، درمنه دشتی، شاه تره و جوسپخ می باشد. فرآیند های گیاه پالایی شامل تجزیه ریشه ای، تجزیه گیاهی، تصفیه ریشه ای، تثبیت گیاهی، تبخیر گیاهی، استخراج گیاهی و کنترل هیدرولیکی می باشد.

کلمات کلیدی:

فلزات سنگین، گیاهان مرتعی، آلاینده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/357321>

